

ΕΤΟΣ 66ον

16 Σεπτεμβρίου 2018

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 37 (3407)

Η ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Κάποτε ο Χριστός αναγκάστηκε να επιπλήξει κάποιον μαθητή του χαρακτηρίζοντάς τον «σατανᾶ». Τήν πρωτάκουστη επίπληξη δέν τήν ἔκανε στόν Ἰούδα, ἀλλά στόν μετέπειτα πρωτοκορυφαῖο ἀπόστολο Πέτρο, ἐπειδή ὁ παρορμητικός μαθητής ἀντέδρασε ζωηρά ἀκούγοντας τόν Χριστό νά προαναγγέλλει τό ἐπικείμενο Πάθος του. Ἐνώ ὁ Πέτρος ἔντονα τόν ἀπέτρεπε ἀπό τόν θάνατο, ὁ Χριστός τόν ἄφηνε ἄφωνο λέγοντάς του: «Πήγαινε πίσω μου, σατανᾶ, γιατί δέν φρονεῖς ἐκεῖνα πού ἀρέσουν στόν Θεό, ἀλλά ἐκεῖνα πού ἀρέσουν στούς ἀνθρώπους» (Μάρκ. 8,33).

Πῶς φρονοῦμε τά τοῦ Θεοῦ;

Τί σημαίνει «φρονεῖν τά τοῦ Θεοῦ» τό ἐξηγεῖ συνεχίζοντας ὁ Χριστός στήν εὐαγγελική περικοπή σήμερα, Κυριακή μετά τόν ἑορτασμό τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἴσως δέν ὑπάρχει πιά κατάλληλη περικοπή γιά τό κλείσιμο τῆς ἑορτῆς. Ὁ Χριστός φρονώντας τά τοῦ Θεοῦ «οὐκ ἑαυτῶ ἤρεσεν» (Ρωμ. 15,3), ἀλλά ὑπάκουσε στό θέλημα τοῦ Πατέρα του μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ.

Ἔτσι καί ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά ἀποκτήσει τό φρόνημα τοῦ Θεοῦ, μόνο ὅταν ἀκολουθήσει τόν Χριστό, σηκώνοντας μέ αὐταπάρνηση τόν δικό του σταυρό τῆς ὑπακοῆς στό θεῖο θέλημα. «Αὐταπάρνηση» σημαίνει ὅτι θυσιάζει τή δική του ἐγωκεντρική θέληση καί ἀμφισβητεῖ τή δική του ἐγωιστική κρίση καί φρόνηση. Στή θέση τους βάζει καί ἐμπιστεύεται ἀπόλυτα τό μόνο ἀληθινά φιλόανθρωπο θέλημα τοῦ Θεοῦ καί τή μόνη ἀληθινά φιλόανθρωπη σοφία του, πού φανερώθηκαν μέ τή σταυρική του θυσία. Ποιό ἄλλο μεγαλύτερο τεκμήριο ἀγάπης καί φάρμακο θεραπείας θά μπορούσε νά περιμένει ὁ σακατεμένος ἀπό τόν ἐγωισμό του ἄνθρωπος;

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. η' 34-38, θ' 1)

Ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὅς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμούς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν Ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Ἡ σωτήρια θυσία

Χαρακτηριστική περίπτωση τέτοιου «ἐπηρεμένου» ἀνθρώπου εἶναι ὁ Καζαντζάκης. Στὸ βιβλίο του «Ἀναφορά στὸν Γκρέκο» περιγράφει μιά συνάντησή του μὲ ἀσκητὴ στὸ Ἅγιον Ὅρος: «Γιὰ νὰ τὸν πειράξω», ῥέει ὁ συγγραφέας, «τοῦ εἶπα: Ἐχασες τὸ μυαλό σου, δυστυχισμένε. Κι ἐκεῖνος μοῦ εἶπε ἕνα λόγος καὶ μὲ ἀποστόμωσε: Ἐδωκα τὸ μυαλό μου καὶ πῆρα τὸν Θεό. Ἐδωκα μιά κήλικη πεντάρα κι ἀγόρασα τὸν παράδεισο. Καὶ νὰ σοῦ πῶ καὶ τοῦτο, γιὰ νὰ ξέρεις: Ἐνας μεγάλος βασιλιάς, ὁμορφος καὶ γληντζές, συνάντησε κάποτε ἕναν ἀσκητὴ καὶ τοῦ εἶπε μὲ συμπόνια: Μεγάλῃ ἡ θυσία πού κάνεις! Κι ἐκεῖνος τοῦ ἀποκρίθηκε: Ἐσένα ἡ θυσία σου εἶναι πιὸ μεγάλη, βασιλιά μου. Γιατί ἐγὼ ἀπαρνιέμαι τὰ φαινόμενα καὶ τὰ πρόσκαιρα, ἐνῶ ἐσύ τὰ μόνιμα καὶ αἰώνια».

Ὁ σοφὸς ἀσκητὴς μὲ παραστατικὸ τρόπο ἐπανελάβε στὸν Καζαντζάκη τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ: «Ὅποιος θέλει δῆθεν νὰ σώσει καὶ νὰ χαρεῖ τὴ ζωὴ του ἐγωιστικά, θά τὴ χάσει· θά χάσει τὴν πραγματικὴ τῆς ὁμορφιά καὶ χαρὰ. Ὅποιος ὅμως θυσιάσει τὸ ἐγωιστικὸ του φρόνημα καὶ ἔτσι φαινομενικά χάσει τὴ ζωὴ του, ἐξαιτίας τῆς ὑπακοῆς του σὲ μένα καὶ στὸ εὐαγγέλιό μου, αὐτὸς οὐσιαστικά θά τὴν σώσει καὶ θά τὴν χαρεῖ». Μπορεῖ νὰ χάσει τὰ ἀπατηλὰ καὶ πρόσκαιρα τῆς «κατὰ σάρκα» ζωῆς, ἀλλὰ θά κερδίσει τὰ ἀληθινὰ καὶ ἀναφαίρετα τῆς «κατὰ πνεῦμα» ζωῆς. «Κατὰ σάρκα» ζωὴ εἶναι ἡ ζωὴ ἡ υποδουλωμένη στὰ πάθη, πού ὀδηγεῖ σὲ ἔχθρα πρὸς τὸν Θεό καὶ ἄρα σὲ ὀριστικὸ χωρισμὸ ἀπὸ Αὐτόν καὶ σὲ θάνατο· ἐνῶ «κατὰ πνεῦμα» ζωὴ εἶναι ἡ γεμάτη εἰρήνη ἀληθινὴ ζωὴ, ἡ λουσομένη «eis τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ» (Ρωμ. 8,21).

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Ἐάν κανεῖς θέλῃ νά μέ ἀκολουθήσῃ, ἄς ἀπαρνηθῇ τόν ἑαυτόν του καί ἄς σπκώσῃ τόν σταυρόν του καί ἄς μέ ἀκολουθήσῃ. Διότι ὅποιος θέλει νά σώσῃ τήν ζωὴν του, αὐτός θά τήν χάσῃ, ἐκείνος δέ πού θά χάσῃ τήν ζωὴν του ἐξ αἰτίας ἐμοῦ καί τοῦ εὐαγγελίου, αὐτός θά τήν σώσῃ. Διότι τί θά ὠφελήσῃ τόν ἄνθρωπον νά κερδίσῃ τόν κόσμον ὅλον καί νά ζημιωθῇ τήν ψυχὴν του; Ἦ τί ἀντάλλαγμα εἶναι δυνατόν νά δώσῃ ὁ ἄνθρωπος διὰ τήν ψυχὴν του; Διότι ὅποιος ἐντρέπεται δι' ἐμέ καί διὰ τοὺς λόγους μου εἰς τήν γενεάν αὐτὴν τήν μοιχαλίδα καί ἁμαρτωλὴν καί ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θά αισθανθῇ ντροπὴ γι' αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ μέ ὅλην τήν δόξαν τοῦ Πατέρα του μαζί μέ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους». Καί τοὺς ἔλεγε: «Ἀλήθεια σὰς λέγω, ὅτι ὑπάρχουν μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς, πού στέκονται ἐδῶ, οἱ ὅποιοι δέν θά γευθοῦν θάνατον, ἕως ὅτου ἴδουν τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ νά ἔρχεται μέ δύναμιν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κοσιδάρι, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Τό καύχημα τοῦ σταυροῦ

Αὐτή ἡ «κατά πνεῦμα» ζωὴ, εἶναι ἡ –κατά τό σημερινό Εὐαγγέλιο– «ψυχὴ», γιὰ τήν ὁποία τίποτε δέν μπορεῖ νά δώσει ἀντάλλαγμα ὁ ἄνθρωπος, καί τήν ὁποία, ἂν τήν «ζημιωθεῖ» καί τήν χάσει, ἔστω κι ἂν κερδίσει ὀλόκληρο τόν κόσμον, δέν ἔχει τίποτε νά ὠφεληθεῖ. Καί φυσικά αὐτὴ ἡ «κατά πνεῦμα» ζωὴ δέν εἶναι μιά... ἄλλη «πνευματικὴ» κατάσταση μετὰ θάνατον, ἀλλῆ τὴν ζεῖ ὁ ἄνθρωπος ἐδῶ καί τώρα μέ ὀλόκληρη τήν ὑπαρξή του, «ψυχὴ τε καί σῶματι», σπκώνοντας τόν σταυρό του καί ἀκολουθώντας τόν Χριστό.

Ἡ ἄρση τοῦ προσωπικοῦ μας σταυροῦ καί ἡ πορεία «ὀπίσω τοῦ Χριστοῦ» δέν ἔχει καμία σχέση μέ ἀτομικὲς θρησκευτικότητες ἢ ἰδιωτικὲς «θεολογίες». Εἶναι ἐκκλησιαστικὸ γεγονός καί δέν μπορεῖ νά κρυφτεῖ. Εἶναι «ἠύχνος καιόμενος», πού πρέπει νά τοποθετεῖται πάνω στόν ἠυχνοστάτη, γιὰ νά λάμπει «πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ» (Ματθ. 5, 15). «Σπκῶν τόν σταυρό μου καί ἀκολουθῶ τόν Χριστό» σημαίνει «δέν ντρέπομαι γιὰ τό ὅτι ἔχω ὀδηγό μου τόν Ἐσταυρωμένο Κύριο τῆς Δόξης». Ἀντίθετα, καυχίεμαι γιὰ τόν Σταυρό του καί ὁμολογῶ σέ κάθε στιγμή τῆς ζωῆς μου ὅτι μόνο τηρώντας τό θέλημά του μπορῶ νά σωθῶ. Ἡ ἄρνηση αὐτῆς τῆς ὁμολογίας θά ἔχει καί ἐσχατολογικὲς διαστάσεις· διότι τότε καί ὁ Χριστός, «ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς Αὐτοῦ», θά ντραπεῖ νά μέ ὁμολογήσει «δικό του» ἐνώπιον τοῦ Πατέρα του.

Ὁ ἅγιος Προκόπιος, πρὶν γίνεи χριστιανός, ὡς εἰδωλοπλάτης ἀξιωματικός κληρονομήσῃ τοὺς χριστιανούς. Κάποια νύχτα, ὅμως, ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀπάμεια τῆς Συρίας «σκόνταψε» μπροστά σ' Ἐκεῖνον πού καταδίωκε, ὅπως κάποτε καί ὁ διώκτης Σαῦλος. Τοῦ φανερώθηκε ἕνας φωτεινός σταυρός καί ἄκουσε τόν

16 Σεπτεμβρίου 2018: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ

Ευφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου († 304).

Ἦχος: βαρύς – Ἐωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Γαλ. β΄ 16-20 – Εὐαγγέλιον: Μρ. ν΄ 34-38, θ΄ 1.

Ἡ ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 23 Σεπτεμβρίου, Α΄ Λουκᾶ.

Ἀπόστολος: Γαλ. δ΄ 22-27 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ε΄ 1-11.

Χριστό νά τόν καλεῖ νά τόν ἀκολουθήσει. Τότε, ἀφοῦ ἔφτιαξε πρώτα σάν ὁδοδείκτη τῆς ζωῆς του ἓνα ὀρθόχρυσο σταυρό, ἄρχισε νά σηκώνει κάθε μέρα καί πιά συνειδητά τόν προσωπικό του σταυρό μέ τέτοια αὐταπάρνηση, ὥστε στό τέλος ἀξιώθηκε καί νά πεθάνει μαρτυρικά γιά τόν Χριστό. Μέ τίς πρεσβεῖες του, σταυρέ τοῦ Χριστοῦ, «σῶσον ἡμᾶς».

Ἄρχιμ. Β. Λ.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Ἡ προσφορά τῆς ἀνόθευτης καί εἰλικρινοῦς ἀγάπης ἀποτελεῖ τό κίνητρο τῆς δημιουργίας καί λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου Ἐκμάθησης τῆς Ἑλληνικῆς Νοηματικῆς Γλώσσας. Οἱ συμμετέχοντες σ' αὐτήν τήν ἐκπαιδευτική δραστηριότητα τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἔχουν τή δυνατότητα νά βοηθήσουν ὅλους τοὺς συνανθρώπους μας πού στεροῦνται τήν ἀκοή, ἔχοντας ὅμως ἄλλες διεξόδους ἐπικοινωνίας καί οἱ ὅποιοι συγχρόνως διψοῦν νά μάθουν γιά τόν Θεό καί τήν Ἐκκλησία.

- Ἐναρξη μαθημάτων: Τήν Πέμπτη 27 Σεπτεμβρίου θά γίνει ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Σεμιναρίου.
- Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται: α. στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινά 8 π.μ.-2 μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς) β. στό ἠλεκτρονικό ταχυδρομεῖο: katixisi@apostoliki-diakonia.gr καί νά λαμβάνουν πληροφορίες στήν ἰστοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr, στήν ἐνότια *Ποιόί εἴμαστε – Τομέας Κατηχήσεως καί Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας*, στήν ὁποία περιγράφονται ἀναλυτικά ὅλες οἱ ἐκπαιδευτικές-κατηχητικές δραστηριότητες τοῦ Γραφείου Κατηχήσεως.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr